

اثر کود مایع هیومیک بر عناصر کم مصرف (آهن، روی و منگنز) ساقه ژنوتیپ های گندم

وحید ملاصادقی^۱، رضا شهریاری^۲ و احمد بایوردی^۳

۱) باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران

۲) دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

۳) مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان شرقی

*نویسنده مسئول: وحید ملاصادقی

چکیده

به منظور بررسی اثر کود مایع هیومیک بر عناصر کم مصرف (آهن، روی و منگنز) ساقه ژنوتیپ های گندم، مطالعه ای در مزرعه و آزمایشگاه به انجام رسید. ژنوتیپ های گندم در مزرعه به صورت فاکتوریل اسپلیت پلات بر پایه بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار کشت گردید. فاکتور اصلی آبیاری در دو سطح و هومات در دو سطح به شکل فاکتوریل و فاکتور فرعی شامل ژنوتیپ های گندم بود. سطوح فاکتور اصلی عبارت بودند از: آبیاری عادی، آبیاری عادی + محلول پاشی با کود هیومیک، تنش خشکی، تنش خشکی + محلول پاشی با کود هیومیک. کاتیون های آهن، روی و منگنز ساقه های گندم مورد مطالعه آنالیز شد. نتایج نشان داد که بین ژنوتیپ های مورد مطالعه از نظر کلیه عناصر به جز آهن اختلاف معنی دار وجود داشت. همچنین اختلاف بین سطوح آبیاری و سطوح هومات پتاسیم از نظر کلیه عناصر معنی دار بود. خشکی آخر فصل باعث کاهش ارزش عناصر و مصرف هومات پتاسیم باعث افزایش ارزش عناصر مذکور شد. اثر متقابل سطوح آبیاری در سطوح هومات در کلیه عناصر اختلاف معنی داری داشتند و ترکیب آبیاری در هومات پتاسیم از نظر کلیه عناصر دارای ارزش بیشتری نسبت به بقیه ترکیب ها بود. اثر متقابل ژنوتیپ در سطوح هومات تنها از نظر آهن معنی دار بود. میزان عنصر روی، آهن و منگنز در شرایط تنش خشکی نسبت به شرایط آبیاری به ترتیب به میزان ۳۷/۹۵٪، ۲۷/۶۹٪ و ۲۵/۷۵٪ کاهش نشان داد، همچنین میزان عنصر روی، آهن، منگنز در شرایط استفاده از هومات پتاسیم نسبت به شرایط بدون استفاده از هومات پتاسیم به ترتیب به میزان ۲۰/۴۴٪، ۱۶/۳۸٪ و ۱۲/۸۴٪ افزایش نشان داد.

واژگان کلیدی: ساقه گندم، مواد هیومیک، عناصر کم مصرف

مقدمه

با توجه به افزایش جمعیت و نیاز بیشتر به غذا، شواهد حاکی از آن است که امکان افزایش تولید گندم (*Triticum aestivum* L.) از طریق افزایش سطح زیر کشت امکان پذیر نمی باشد، چرا که در طول ۲۵ سال گذشته تنها ۴۸۳ هزار هکتار اراضی جدید به اراضی تحت کشت در ایران اضافه شده است. لذا تمرکز بر افزایش تولید در واحد سطح بایستی یکی از مهمترین راهبردهای کشور باشد و برای این کار بایستی کلیه عامل های مؤثر در تولید به کار گرفته شوند. یکی دیگر از راهبردهای مهم توسعه کشاورزی در کشور، ارتقاء سطح سلامت جامعه و تحقق شعار پیشگیری مقدم بر درمان می باشد. محققین بیان می دارند که از لحاظ تأمین کالری (۳۰۰۰ کیلوکالری در روز) بیش از ۸۶ درصد از افراد جامعه سیر می باشند، لیکن درصد بالایی از افراد همین جامعه از ناکافی بودن ریزمغذی ها (طبق گزارش WHO، رتبه سلامت جامعه ایران ۱۲۳ در میان ۱۹۲ کشور جهان است). توجه به غنی سازی مواد غذایی و کاهش غلظت آلاینده ها در محصولات کشاورزی از جمله راهکارهای دستیابی به این خواسته مهم می باشد. نتایج تحقیقات متعدد نشان داده که با غنی سازی گندم در مزرعه می توان سطح سلامت جامعه را ارتقاء داده و رتبه سلامت کشور را به سهولت دو رقمی نمود. بنابراین، برای حل مشکل سلامت جامعه لازم است، سلامت خاک (Soil health) که منبع تولید غذا می باشد، مورد توجه جدی قرار گیرد. با توجه به مطالب اخیر، رعایت اصول مصرف بهینه کود در راستای ارتقاء سلامت خاک و در نهایت حل مشکل گرسنگی سلولی الزامی می باشد. یکی از این راهکارها که می توان هم عملکرد در واحد سطح و ارتقاء سلامت خاک را افزایش داد و به تبع آن امنیت غذایی را در کشور بالا برد، استفاده از کشاورزی ارگانیک و در راس آن به کارگیری مواد هیومیک می باشد. در کشاورزی ارگانیک هدف تولید محصول و غذای گیاهی و جانوری بدون کاربرد افراطی از مواد شیمیایی، داروها، کودها و غیره است. در حال حاضر کشاورزی ارگانیک در نزدیک به ۱۰۰ کشور جهان انجام می شود. با استناد به آمار، ۳۱ میلیون هکتار سطح زیر کشت محصولات ارگانیک وجود دارد (رنجبر و همکاران، ۱۳۸۹). گندم یکی از گیاهان حساس به روی و منگنز و با حساسیت کمتر به آهن می باشد، در مورد اندازه گیری عناصر آهن، روی و منگنز موجود در ساقه گندمی که در کشت آنها از مواد هومیک استفاده شده باشد، کار عمده ای صورت نگرفته است. هدف کلی از اجرای این تحقیق تعیین اثر هومات پتاسیم بر تعدادی از عناصر کم مصرف از قبیل آهن، منگنز و روی در ساقه های شش ژنوتیپ مختلف گندم حاصل در شرایط خشکی آخر فصل می باشد.

مواد و روش ها

آزمایش به منظور بررسی اثر کود مایع هیومیک بر عناصر کم مصرف (آهن، روی و منگنز) ساقه ژنوتیپ های گندم، در دو بخش مزرعه ای و آزمایشگاهی انجام شد. ژنوتیپ های گندم شامل گاسکوژن، سبلان و ۴۰۵۷ بودند که از مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل تهیه شدند؛ و ساراتووسکایا-۲۹، روزی-۸۴ و قبوستان که از کشور آذربایجان تهیه شدند. در بخش مزرعه ای که در سال ۸۸-۱۳۸۷ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل به اجرا در آمد (شکل ۱ و ۲)، ژنوتیپ های گندم در آزمایش فاکتوریل اسپلیت پلات بر پایه بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار کشت شدند. فاکتور اصلی آبیاری در دو سطح و هومات در دو سطح به شکل فاکتوریل و فاکتور فرعی شامل ژنوتیپ های گندم بود. سطوح فاکتور اصلی عبارت بودند از: آبیاری عادی، آبیاری عادی + محلول پاشی با کود هیومیک، تنش خشکی، تنش خشکی + محلول پاشی با کود هیومیک. برای محلول پاشی در مراحل مختلف رشد، کود مایع هیومیک بر اساس ۴۰۰ میلی لیتر در ۵۰ لیتر آب برای یک هکتار کشت گندم تهیه و به کار رفت. محلول پاشی در مراحل پنجه زنی، ساقه روی و پر شدن دانه روی قسمت هوایی بوته ها انجام شد. در بخش آزمایشگاهی ساقه های نمونه برداری شده توسط آسیاب به صورت پودر درآمده و به مقدار ۲۰۰ گرم جهت اندازه گیری عناصر کم مصرف آهن، روی و منگنز به آزمایشگاه منتقل شدند و کاتیون های آهن، روی و منگنز آنها آنالیز شد. آهن، منگنز و روی

با دستگاه جذب اتمی اندازه گیری شد (شکل ۳). داده های حاصل از تحقیق با استفاده از نرم افزارهای MSTATC، SPSS-15، Snagit-8 و Minitab-15 مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند.

تصویر شماره ۱- تصویر مزرعه در زمان رشد رویشی تصویر شماره ۲- تصویر مزرعه در زمان رسیدگی محصول

تصویر شماره ۳- دستگاه جذب اتمی

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که بین ژنوتیپهای مورد مطالعه از نظر کلیه عناصر به جز آهن در سطوح احتمال ۱ و ۵ درصد اختلاف معنی دار وجود داشت. همچنین بین سطوح آبیاری و سطوح هومات پتاسیم از نظر کلیه عناصر اختلاف معنی دار در سطوح احتمال ۱ و ۵ درصد وجود داشت که نشان می دهد خشکی آخر فصل باعث کاهش ارزش عملکرد دانه و عناصر و مصرف هومات پتاسیم باعث افزایش ارزش عملکرد دانه و عناصر مذکور شده است. بررسی ها نشان داد که اثر سطوح آبیاری \times سطوح هومات به جز نیتروژن در بقیه عناصر در سطوح احتمال ۱ و ۵ درصد دارای اختلاف معنی دار بود. همچنین اثر متقابل ژنوتیپ در سطوح آبیاری و ژنوتیپ در سطوح آبیاری در سطوح هومات از نظر کلیه صفات اختلاف معنی داری نداشتند. این موضوع نشانگر آن است که عکس العمل ژنوتیپها در مورد صفات مورد بررسی در شرایط مختلف آزمایشی یکسان بود. همچنین نتایج نشان داد که اثر ژنوتیپ \times سطوح هومات تنها از نظر آهن در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی دار داشت و این موضوع نشانگر آن است که عکس العمل ژنوتیپها در مورد عنصر آهن در سطوح هومات پتاسیم یکسان نبوده است، اما در بقیه عناصر اختلاف معنی داری مشاهده نشد (جدول ۱). میانگین سطوح آبیاری و میانگین سطوح هومات پتاسیم نشان داد که (جدول ۲ و ۳) میزان عنصر روی، آهن، منگنز در شرایط تنش خشکی نسبت به شرایط آبیاری به ترتیب به میزان $37/95\%$ ، $27/69\%$ و $25/75\%$ کاهش نشان داد، همچنین میزان عنصر روی، آهن، منگنز در شرایط استفاده از هومات پتاسیم نسبت به شرایط بدون استفاده از هومات پتاسیم به ترتیب به میزان $20/44\%$ ، $16/38\%$ و $12/84\%$ افزایش نشان داد. نتایج مقایسات میانگین اثر سطوح آبیاری \times سطوح هومات پتاسیم برای عملکرد دانه و عناصر مورد ارزیابی (جدول ۴) نشان داد که از کلیه عناصر و عملکرد دانه شرایط آبیاری عادی با هومات پتاسیم بالاترین ارزش را در بین شرایط به خود اختصاص داد. همچنین نتایج نشان داد که استفاده از هومات پتاسیم در شرایط تنش خشکی نسبت به عدم استفاده مواد هیومیک در این شرایط باعث افزایش عناصر و عملکرد دانه شد. همانطوری که ملاحظه می شود، تنش خشکی عملکرد دانه را به مقدار $0/14$ تن در هکتار کاهش داده، علت این امر پایین آمدن وزن هزار دانه در شرایط تنش خشکی بعد از گرده افشانی می باشد. نتایج مشابهی توسط ملاصادقی (۱۳۹۰) ارائه شده است. از طرفی استفاده از هومات پتاسیم در شرایط تنش خشکی نسبت به عدم استفاده آن باعث افزایش $0/08$ تن در هکتار عملکرد دانه شده است. شهریاری و همکاران (۲۰۰۹) مشاهده کردند که هومات پتاسیم در شرایط خوب آبیاری شده محصول گندم را از $2/49$ به $3/61$ تن در هکتار

افزایش می‌دهد. آنها نتیجه گرفتند که هومات پتاسیم یک ماده طبیعی معجزه آسا برای افزایش کمیت و کیفیت محصول گندم است.

نتایج مقایسه میانگین ژنوتیپ‌های مورد بررسی (جدول ۵) نشان داد که از نظر عنصر Zn ژنوتیپ‌های قبوستان و ساراتووسکایا-۲۹ با میانگین ۴۰/۲۵ بالاترین مقدار را در بین ژنوتیپ‌ها به خود اختصاص دادند و گاسکوژن با میانگین ۳۸/۲۵ کمترین مقدار را به خود اختصاص داد. نتایج نشان داد (که ۴۰۵۷ با میانگین ۳/۹۲۹ تن در هکتار بالاترین و ساراتووسکایا-۲۹ با میانگین ۲/۹۶۳ تن در هکتار پایین‌تر مقدار عملکرد را از آن خود کردند. میانگین اثر متقابل ژنوتیپ در سطوح هومات پتاسیم (جدول ۶) نتایج نشان داد که ژنوتیپ گاسکوژن در شرایط استفاده از هومات پتاسیم با میانگین ۷۴/۵۰ بیشترین و ژنوتیپ‌های سبلان و ۴۰۵۷ در شرایط بدون استفاده از هومات پتاسیم با میانگین ۶۱/۶۷ کمترین میزان آهن را به خود اختصاص دادند همچنین ژنوتیپ ۴۰۵۷ در شرایط استفاده از هومات پتاسیم با میانگین ۳/۰۳۵ بیشترین و ژنوتیپ‌های روزی-۸۴، قبوستان و ساراتووسکایا-۲۹ در شرایط بدون استفاده از هومات پتاسیم با میانگین ۲/۷۲۰ کمترین میزان پتاسیم را به خود اختصاص دادند. Hemantarnjan و Garg (۱۹۸۸) نشان دادند که مصرف آهن و روی موجب افزایش معنی‌دار در تعداد خوشه در مترمربع، طول خوشه، تعداد دانه در خوشه، وزن هزاردانه و در نتیجه میزان عملکرد دانه شده است. این محققین اعلام نمودند که در اثر مصرف این عناصر مقدار کل کربوهیدرات، نشاسته و پروتئین دانه گندم افزایش می‌یابد، که با افزایش کربوهیدرات وزن هزاردانه و تعداد دانه در خوشه بالا رفته که این عوامل نهایتاً موجب افزایش عملکرد دانه می‌گردند. همبستگی ساده میان عناصر مورد ارزیابی و عملکرد دانه در جدول ۷ منعکس است. همبستگی ساده عنصر Zn با Mn (-0.972^{**}) منفی و معنی‌دار بود و رابطه بین عملکرد دانه با عناصر Mn، مثبت و با Zn و Fe منفی بود (شکل ۱). بنابراین برای دستیابی به عملکردهای بالا و با کیفیت خوب در مزارع تولید گندمی که از لحاظ ذخیره و یا فراهمی این عناصر با مشکل مواجه هستند، مصرف کودهای حاوی این عناصر ضروری می‌باشد.

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس (میانگین مربعات) برای صفات مورد مطالعه

منابع تغییر	درجه آزادی	میانگین مربعات (MS)		
		روی	آهن	منگنز
تکرار	۲	۴۰۵/۴۳۱	۴۷۲۵/۹۳**	۱۳۸/۰۱۴**
سطوح تنش	۱	۵۷۰۰/۲۲**	۷۹۵۹/۰۱**	۱۶۱۷/۰۱۴**
سطوح هومات	۱	۱۳۰/۵**	۲۳۲۳/۳۵**	۳۲۱۳/۳۵**
ترکیب سطوح تنش در سطوح هومات	۱	۲۵۶/۸۹**	۱۲۵/۳۴۷**	۱۵۳/۱۲۵**
اشتباه اصلی	۶	۱۰۶/۰۲۳	۳۶۲/۵۴۲	۷۱/۸۸۴
ژنوتیپ‌ها	۵	۷/۵۸۹*	۰/۴۴۷	۱۶/۶۱۴**
ترکیب ژنوتیپ در سطوح تنش	۵	۲/۶۲۲	۰/۳۸۱	۱/۶۱۴
ترکیب ژنوتیپ در سطوح هومات	۵	۴/۹۶۷	۵/۷۸۱*	۲/۲۷۴
ترکیب ژنوتیپ در سطوح تنش در سطوح هومات	۵	۰/۶۲۲	۲/۱۱۴	۰/۸۵۸
اشتباه فرعی	۴۰	۳/۰۵۸	۲/۴۰۶	۲/۴۸۳
ضریب تغییرات %		۴/۴۳	۲/۲۷	۱/۴۹

** و * = به ترتیب، معنی‌داری در سطح احتمال ۱٪ و ۵٪ را نشان می‌دهد.

جدول ۲- نتایج مقایسه میانگین سطوح تنش (آبیاری نرمال و تنش خشکی)

عملکرد	منگنز	آهن	روی	سطوح تنش
۳/۷۳۳	۱۲۱/۰۸	۷۸/۶۹	۴۸/۴۲	نرمال
۳/۱۹۰	۹۱/۱۱	۵۷/۶۷	۳۰/۵۳	تنش خشکی

جدول ۳- نتایج مقایسه میانگین سطوح هومات (با هومات و بدون هومات)

عملکرد	منگنز	آهن	روی	سطوح هومات
۳/۶۰۸	۱۱۲/۷۸	۷۳/۸۶	۴۳/۷۲	با هومات
۳/۳۱۵	۹۹/۴۲	۶۲/۵۰	۳۵/۲۲	بدون هومات

جدول ۴- نتایج مقایسه میانگین ترکیب سطوح تنش × سطوح هومات

صفات مورد ارزیابی					ترکیب سطوح تنش در سطوح هومات
عملکرد	منگنز	آهن	روی	صفت	
۳/۶۵۱	a ۱۲۹/۲	a ۸۳/۰۶	a ۵۰/۷۸	a	نرمال + هومات پتاسیم
۳/۸۱۲	a ۱۱۲/۹	b ۷۴/۳۳	ab ۴۶/۰۶	a	نرمال
۳/۵۶۲	a ۹۶/۳۳	c ۶۴/۶۷	bc ۳۶/۶۷	b	تنش خشکی + هومات پتاسیم
۲/۸۱۸	b ۸۵/۸۹	d ۵۰/۶۷	c ۲۴/۳۹	c	تنش خشکی

میانگین تیمارهایی که دارای حروف مشابهی هستند، بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ از لحاظ آماری اختلاف معنی داری با همدیگر ندارند

جدول ۵- نتایج مقایسه میانگین ژنوتیپ‌های مورد آزمایش

صفات مورد ارزیابی					ژنوتیپ ها
عملکرد	منگنز	روی	صفت	ژنوتیپ	
۳/۵۸۸	ab ۱۰۷/۸۳	a ۳۸/۲۵	b	گاسکوژن	
۳/۵۳۳	ab ۱۰۷/۱۶	ab ۳۸/۹۲	ab	سبلان	
۳/۹۲۹	a ۱۰۵/۸۳	bc ۳۹/۳۳	ab	۴۰۵۷	
۳/۴۶۴	b ۱۰۵/۸۳	bc ۳۹/۸۳	a	روزی- ۸۴	
۳/۲۹۰	bc ۱۰۵/۰۸	c ۴۰/۲۵	a	قبوستان	
۲/۹۶۳	c ۱۰۴/۸۳	c ۴۰/۲۵	a	ساراتووسکایا- ۲۹	

میانگین تیمارهایی که دارای حروف مشابهی هستند، بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ از لحاظ آماری اختلاف

معنی داری با همدیگر ندارند

جدول ۶- نتایج مقایسه میانگین اثر متقابل سطوح هومات پتاسیم در ژنوتیپ برای دو عنصر پتاسیم و آهن

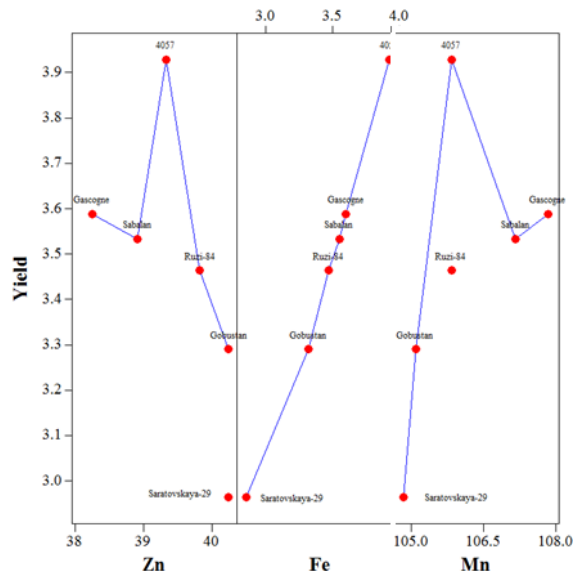
صفات مورد ارزیابی		ترکیب ژنوتیپ در سطوح هومات	
آهن			
۷۴/۵۰	a	گاسکوژن	با هومات
۷۴/۳۳	a	سبلان	
۷۴/۱۷	a	۴۰۵۷	
۷۳/۵۰	a	روزی- ۸۴	
۷۳/۶۷	a	قبوستان	
۷۳	a	ساراتووسکایا-۲۹	
۶۲	b	گاسکوژن	بدون هومات
۶۱/۶۷	b	سبلان	
۶۱/۶۷	b	۴۰۵۷	
۶۲/۸۳	b	روزی- ۸۴	
۶۳/۱۷	b	قبوستان	
۶۳/۶۷	b	ساراتووسکایا-۲۹	

میانگین تیمارهایی که دارای حروف مشابهی هستند، بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ از لحاظ آماری اختلاف معنی داری با همدیگر ندارند

جدول ۷- نتایج همبستگی بین عملکرد دانه و تعدادی از عناصر پر مصرف و کم مصرف

عملکرد	منگنز	آهن	روی	
			۱	روی
		۱	۰/۴۵۵	آهن
	۱	-۰/۳۸۰	-۰/۹۷۲**	منگنز
۱	۰/۵۱۵	-۰/۷۸۷	-۰/۶۰۹	عملکرد

* و ** = به ترتیب، معنی داری در سطح احتمال ۱٪ و ۵٪ را نشان می‌دهد. **

شکل ۱- بررسی روند تغییرات عناصر مورد بررسی و عملکرد دانه

تقدیر و تشکر

The authors would like to express their gratitude to the Young Researchers Club, Ardabil Branch, Islamic Azad University, and Ardabil, Iran for providing financial support to carry out this research.

منابع مورد استفاده

- Mollasadeghi, V. 2010. Effect of potassium humate on yield and yield components of wheat genotypes under end seasonal drought stress condition. Thesis of M.Sc in plant breeding. Islamic Azad University, Ardabil branch.
- Ranjbar, H., Shahryari, R. and Mollasadeghi, V. 2010. Comparison seeds yield of wheat genotypes produced in drought in the presence of natural humic fertilizer. 5th national conference on new ideas in Agriculture. Pages 374-378.
- Shahryari, R., Gadimov, A., Gurbanov, E. and Valizade, M. 2009. Application of potassium humate in wheat for organic agriculture in Iran. Abstracts Book of Go Organic International Symposium. The Approach of Organic Agriculture: New Market, Food Security and a Clean Environment. Bangkok, Thailand. P: 59.

Effect of liquid humic fertilizer on some micronutrients (Iron, zinc and manganese) in wheat stem

Vahid Mollasadeghi^{1*}, Reza Shahryari² and Ahmad Baybordi²

¹Young Researcher and Elite Club, Ardabil branch, Islamic Azad University, Ardabil, Iran

²Department of Agronomy and Plant Breeding, Ardabil branch, Islamic Azad University, Ardabil, Iran

*For correspondence: yahidmollasadegi@ymail.com & yahidmollasadeghi@gmail.com

In order to investigate the effect of liquid humic fertilizer on some micronutrients present in the stem of wheat genotypes, a study was conducted both on field and in vitro. Wheat genotypes being studied were sown as factorial split plot based on completely randomized blocks design, with three replications. Main Factor included two levels of irrigation and two levels of humate application as factorial to each other, whereas sub factor included wheat genotypes. Levels of main factor included: normal irrigation; normal irrigation + spraying by humic fertilizer; drought stress; drought stress+ humic fertilizer. Analysis was run on cations of elements such as iron, zinc and manganese present in the stems of genotypes being studied. Results showed that there was a significant difference between the genotypes in terms of all the elements other than iron. Likewise, the variation between interaction of irrigation levels and humic levels in terms of all the elements was significant. Terminal drought decreased contents of the elements, whereas application of humic fertilizer led to increased contents of mentioned elements. Interaction of “irrigation levels × humic levels” varied significantly in terms of all the elements, except for nitrogen, whereas the combination of irrigation and humic fertilizer application produced more value in terms of all the elements than other combinations. Interaction of “genotypes × humate levels” was significant only in terms of iron. Average water levels and average levels of Potassium humate showed that the amount of zinc, iron, manganese in drought conditions decreased than irrigation condition to the 37.95%, 27.69%, 25.75% respectively, the amount of zinc, iron, manganese on in terms of increased Potassium humate the situation without the use of Potassium humate to the 20.44%, 16.38%, 12.84%. Therefore, in order to produce high and qualitatively desirable yields on the wheat fields that are inherently deficient in any of these elements, application of the fertilizers containing these elements is inevitable.

Keywords: wheat, stem, humic substances,